

În majoritatea sentințelor de divorț actuale se spune că cei doi se despart *prin consens*, iar cauzele menționate sunt diverse, dar nu neapărat de gravitatea de a distruge o familie. Părintele Profesor Ilie Moldovan vede printre cauze *"libertinajul unui tineret, băieți și fete, care și-au pierdut steaua polară; extinderea prostituției, a practicilor neomalthusianiste și a avorturilor; căsătoria privită din punct de vedere strict individualist, hedonist... Toate aceste practici ruinează familia românească din zilele noastre, din interior, prin trădarea iubirii și a sfințeniei, iar, din exterior, prin însușirea unor modele străine"*. Căsătoria, divorțul, recăsătorirea, făcute cu multă ușurință pe alte plaiuri, sunt tot mai des întâlnite și la noi.

O altă cauză foarte serioasă este *slaba viață religioasă* a unor familii, ruptura cu supranaturalul. Teologul Dumitru Popescu ține să precizeze că, *"datorită acestei rupturi dintre natural și supranatural, familia creștină și-a pierdut sensul profund al comuniunii ei spirituale în Hristos și Biserică, pentru a se transforma într-o instituție naturală, care se dezintegrează ușor. Lipsită de suportul ei transcendent, familia a rămas, în lumea secularizată, o entitate autonomă, care socotește că poate exista prin ea însăși, fără ajutorul lui Dumnezeu"*.

Familia este locul practicării, înainte de toate, a tuturor virtuților, a desăvârșirii morale. Cum ești în familia ta, cum te porți cu cele intime ale tale în gândul și faptele tale controlate de conștiința ta și de ochii

Celor apropiați ție, te vei purta și cu ceilalți semeni ai tăi. Iar copiii vin să ne lumineze viața, să ne veștejească vanitățile, să transforme fondul vieții în bucurie și bucuriei îi domolesc asperitățile. Nu în zadar spunea Dostoievski că *"ochii unui copil și un cer senin sunt de ajuns să facă viața întreagă fericită"*.

Plecând de la realitatea actuală, când prea multe case se destramă și prea mulți copiii rămân traumatizați și simt acut suferința despărțirii părinților, ne-am îngăduit să ne gândim și la familiile de odinioară, pe care le admirăm. Excepții pozitive vor fi existând și astăzi, iar redresarea societății nu o vedem altfel decât prin redresarea familiilor.

Credem că Maica Domnului, observând și astăzi situațiile critice în care se găsesc familiile, intervine la Fiul Său. Necazul e că noi n-o prea rugăm să intervină. Și Maica Domnului e îngrijorată și suferă pentru toate familiile care se destramă și pentru toți copiii care simt tragic despărțirea părinților.

Chiar dacă a adormit și a fost luată la cer de către Fiul său, ea nu părăsește această lume necăjită și încercată. Ne încredințează de acest lucru troparul sărbătorii: *"Întru naștere fecioria ai păzit, întru Adormire lumea nu ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare; mutatu-te-ai la Viață, fiind Maica Vieții și, cu rugăciunile tale, izbăvești din moarte sufletele noastre"*.

*Înalt Preasfințitul Andrei Andreicuț,
Arhiepiscop și Mitropolit al Vadului,
Feleacului și Clujului,*

text publicat în "Renașterea", Numărul nr. 8 (304),
an XXVI)

Sfinții Martiri Brâncoveni - cea mai înaltă jertfă domnească († 16 august)

Veniți binecinstitorilor creștini, să aducem cântare duhovnicească și cuvioase laude dreptcredinciosului Voievod Constantin, că pentru Împărăția Cerurilor și pentru neam a primit moarte mucenicească, împreună cu fiii săi: Constantin, Ștefan, Radu, Matei, și cu sfetnicul Ianache. Pentru aceasta, din adâncul inimilor să le strigăm:

Bucurați-vă, Sfinților Martiri Brâncoveni, care pentru Hristos și pentru dreapta credință v-ați jertfit!
(*Condacul 1 din Acatistul Sfinților Martiri Brâncoveni*)

